

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
ANTONIO LA PERGOLA

föredraget den 16 december 1997 *

1. I förevarande mål har kommissionen yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 om medlemsstaternas tillämpning av skatter på vissa fordon som används för godstransporter på väg och tullar och avgifter för användningen av vissa infrastrukturer,¹ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2. Det direktiv som skall genomföras syftar till att åstadkomma en gradvis tillnärmning av de nationella lagstiftningarna om avgiftssystem för vägtransport, för att undanröja snedvridning av konkurrensen mellan speditörer inom gemenskapen. Enligt artikel 13.1 i direktivet skall medlemsstaterna följa detta direktiv före den 1 januari 1995.

3. Genom dom av den 5 juli 1995² ogiltigförklarade domstolen direktivet i fråga men förklarade att dess verkningar skulle bestå till dess att rådet har antagit ett nytt direktiv.

4. Den franska regeringen har inte bestritt fördragsbrottet. Den har inskränkt sig till att anmärka att förseningen med genomförandet beror på allvarliga ekonomiska och sociala svårigheter inom vägtransportsektorn. Särskilt kommer genomförandet av direktivet att medföra höjda omkostnader för speditörerna, vilket kan innebära en risk att situationen med betydande sociala spänningar förvärras samt äventyra en verksamhet som är av grundläggande betydelse för den inhemska ekonomin. Dessutom har konkurrensen inte snedvridits, såvitt angår den franska marknaden, eftersom där råder särskilda förhållanden. Den franska regeringen har inte desto mindre bekräftat sin vilja att genomföra direktivet så fort som möjligt.

* Originalspråk: italienska.

1 — EGT L 279, s. 32; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 37.

2 — Mål C-21/94, parlamentet mot rådet, REG 1995, s. I-1827.

5. Det förefaller som om de argument som den franska regeringen har anfört inte syftar till att tillbakavisa kommissionens påståenden utan snarare till att motivera varför direktivet inte har genomförts. Under alla

omständigheter kan de svårigheter som den svarande medlemsstaten har upplyst om enligt fast rättspraxis inte rättfärdiga fördragsbrottet i fråga.³

6. Jag föreslår således att domstolen bifaller kommissionens talan samt förpliktar Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

3 — Se bland andra dom av den 7 december 1995 i mål C-52/95, kommissionen mot Frankrike, REG 1995, s. I-4443.